

Redaktori:	- jenna -	Jana Štrbová, Sexta
	- carrie -	Karolína Brosková, Sexta
	- sally -	Alžbeta Babariková, Sex-
ta	- milk -	Zuzana Kubíková, Sexta
	- susan -	Zuzana Janigová, Sexta
	- evita -	Eva Hlavnová, 3.C
	- m.y.a. -	Miroslava Blažeková, 3.C

Prispievatelia:	- mucha -	Lucia Urbanová, Sexta
		Peter Trizna, 2.A
		p.p. Bendíková
		Lenka Kubíková, 2.D
		Vladimír Šťastný, Septima
		Wagnerová, Septima
vaše		Nogiová, Septima (veľmi ma to mrzí, ale ja neviem
		krstné mená)
		Barbora Gézeová, 3.C

Foto: - carrie -

Ilustrácie: - mucha -
- peca - Petra Nemcová, Sexta

Obálka: - peca -

Ďakujeme:

- Briz polygrafii za sponzorské vytlačenie
- všetkým, ktorý reagovali na oznamy ohľadom GUČu a napísali niečo
- tým, ktorí vedia pochopiť
- tým, ktorí rozumejú slovu indisponovaný
- manželom Markovcom za to, že boli na dovolenke
- tým, ktorých tak veľmi milujeme, ale sú od nás na míle ďaleko

a nedá mi to, aby som ešte raz nepoďakovala všetkým, ktorí sa len neučia,
ale robia aj iné veci

S úsmevom a pekným slovom je svet krajší. Skúste to.

Redakčná rada

PS: Keď sa naučíme vnímať veci nevšedné, pochopíme dôležitosť tých obyčaj-

G*U*Č

Gymnazistom Určený Časopis
GMMH Lipt. Mikuláš
November 2002

Ak čítate tieto riadky, znamená to, že konečne vyšlo nové číslo GUČu. Tento rok sme ho museli vydať skôr, pretože ho budeme potrebovať na Deň otvorených dverí GMMH, ktorý sa bude konať 15.11.2002. Už ste určite o tejto akcii počuli, ale aj touto cestou vás chceme poprosiť, aby ste boli ohľaduplní voči organizátorom a vychádzali im v ústrety, lebo pripraviť niečo také vôbec nie je jednoduché.

Ústrednou témou tohto GUČu je IMAGE (alebo imidž, ako chcete). Trvalo nám pomerne dlho vybrať si práve túto tému. Ako sme sa už minulý rok presvedčili, radšej čítate zábavné a „uvoľnené“ témy. Ak sa vám zdá, že je to „babská“ téma, tak ste na veľkom omyle. Podľa toho, čo máte na sebe a aký celkový dojem vytvárate, sa o vás môže človek dozvedieť veľa vecí bez toho, aby sa s vami rozprával. Keď ste smutný a máte zlú náladu, určite si neoblečiete pestré farby. Keď

ste športový typ, neoblečiete si oblek alebo kostým. K téme si môžete prečítať vyhodnotenie ankety o najlepšie oblečenú profesorku/profesora. A navštívili sme aj obchody, kde sme sa opýtali na aktuálne trendy.

Samozrejme v GUČi nebudú chýbať stále stránky, ako sú horoskopy, výroky, krížovka, poviedka z toalety, básne, ...

Pripravili sme pre vás aj nové rubriky, ale na to, aby mohli fungovať, potrebujeme aj vašu pomoc. Bude odkazová služba, kde môžete nechávať odkazy, pozdravy a iné veci vašim priateľom, napríklad: Zdravím celú XX triedu ...

Ďalej máte možnosť dať si inzerát do rubriky „Predám, kúpim, vymením“. Bol tu tiež nápad s poradňou, ktorá by mala riešiť vaše problémy. (anonymne)

Vaše príspevky, odkazy a všetko ostatné môžete hodiť do schránky na hlavnej chodbe alebo to radšej doneste do sexty a 3.C.

PS: A poslúchajte, lebo vám Ježiško nič neprinesie pod stromček.

- jenna -

Záverník má niečo zatvárať. A práve tento záverník uzatvára ďalšiu vec, ktorú sme si vytýčili ako cieľ do 15.11.2002, čiže do Dňa otvorených dverí GMMH. Asi pred piatimi dňami som vyhlásila, že 16. november bude dňom môjho znovuzrodenia a ak nie, tak to bude rozhodne deň, ktorý celý prespím.

Včera som sa spolu s ďalšími členmi debatného klubu a p.p. Markovou vrátila z prvého regionálneho kola. Nejdem vám hovoriť také detaily, že tam bola strašná zima a jedáleň bola tak daleko, že kým ste sa z nej vrátili naspäť na izbu, boli ste opäť hladní, ale podstatné je, že sme tam opäť stretli veľmi príjemných ľudí a to nemyslím len na decká zo Sučian, ale aj debatérov z Lučenca, Námestova, Dolného Kubína, Brezna, Žiliny, Prievidze, Martina a Tisovca. Chýbal ešte tím z Považskej Bystrice, ktorý mal imatrikulácie, a tak sa stretneme až na nasledujúcom kole.

Budú nám za ten čas veľmi chýbať, ale dobrá správa je, že so Sučancami sa stretneme za dva týždne na DOD. Už sa na nich veľmi tešíme.

Možno by už aj stačilo týchto mojich táranín, ale viete, už som sa dlho s nikým poriadne nepozorprávala, tak musím svoje srdce vyliat' aspoň vám. Ak nechcete počúvať mňa, tak napíšte vy niečo, veď GUČ nie je súkromý majetok, do ktorého píše len vybraná spoločnosť. Tak skúsme v budúcom čísle z tohto môjho monológu spraviť spoločný dialóg, čo vy na to?

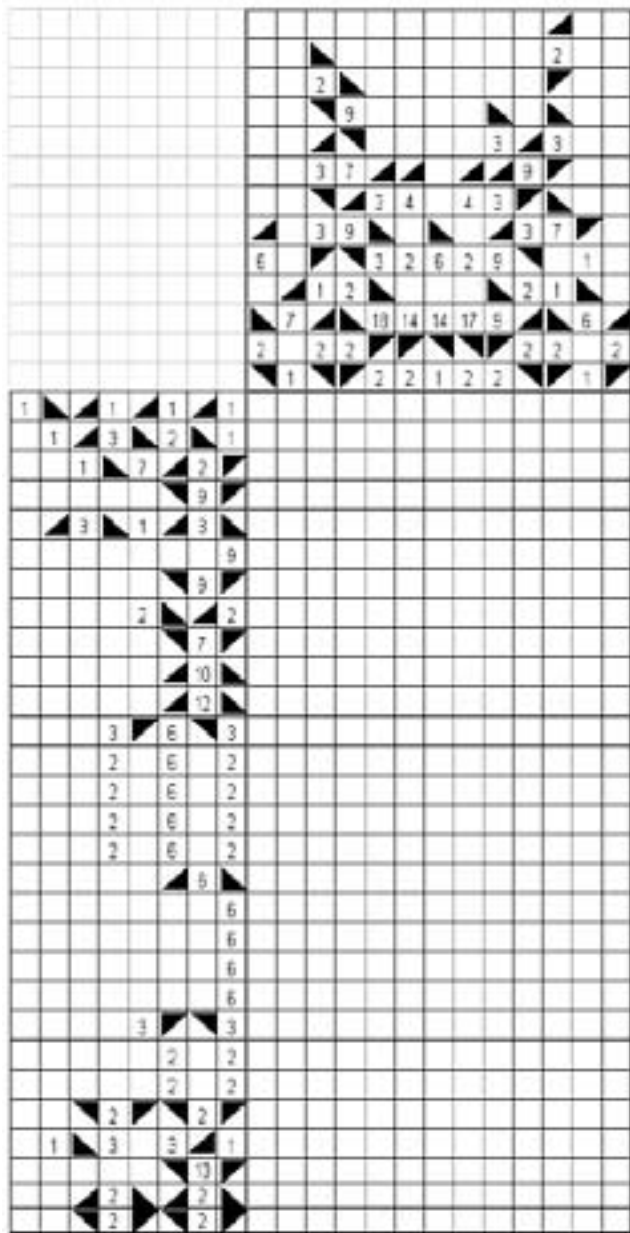
Už by naozaj stačilo, idem sa liečiť, pretože som akási prechladnutá a ešte by bolo vhodné naučiť sa alebo si aspoň spraviť domáce úlohy, ale mám taký pocit, že to nezvládnem, neviem, uvidíme.

Tak papa a ... a ... rozprávajte sa!

PS: Chcem skutočne úprimne a vopred poďakovať Maťovi, Danovi, Lucii, Janke, Evke, Muške, Peti, Gabike, Majke, Andrejovi, Jurovi, Borke, Zuzke, druhej Zuzke, Betke, ... a všetkým, na ktorých som zabudla, jednoducho každému, kto pomáha pri organizácii DOD. Nesmiem zabudnúť na p.zástupkyňu Lipovskú a p.p. Danekovú za Európske zápisníky, na p.zástupkyňu Nebusovú, ktorá je veľmi aktívna a snaživá, pánovi riaditeľovi za spoločné chvíle v riaditeľni, pánovi školíkovi za jeho nervy, keď ho stále otravujem, ... ak by som to mala všetko vymenovať bola by som tu ešte veľmi dlho. Ale pevne verím, že každý, komu som vďačná, o tom vie. Takže ĎAKUJEM!!!

- carrie -

Maľovaná krížovka

Logická hádanka

V rade vedľa seba je päť domov v piatich rozdielnych farbách. V každom dome žije osoba rozdielnej národnosti. Nikto nepije to, čo ostatní, nefajčí, čo ostatní a nechová to, čo ostatní.

1. Angličan žije v červenom dome.
2. Švéd chová psy.
3. Dán pije čaj.
4. Zelený dom je naľavo od bieleho.
5. Obyvateľ zeleného domu pije kávu.
6. Ten, čo fajčí Pall Mall, chová vtáky.
7. Obyvateľ žltého domu fajčí Dunhill.
8. Ten, čo žije v strednom dome, pije mlieko.
9. Nór žije v prvom dome.
10. Ten, čo fajčí Blend, žije vedľa toho, čo chová mačky.
11. Ten, čo chová kone, žije vedľa toho, čo fajčí Dunhill.
12. Ten, čo fajčí Blu Master, pije pivo.
13. Nemec fajčí Princ.
14. Nór žije vedľa modrého domu.
15. Ten, čo fajčí Blend, má suseda, ktorý pije vodu.

Kto chytá rybičky?

-sally-

ÚVODNÍK: Energia z leta

1

TÉMA: Imidž

3

TÉMA: Imidž

4

TÉMA: Anketa

5

SNY ALEBO REALITA I: Voľby 2002 alebo ako Gympláci smeti zbierali

6

ROZHOVOR S P.P. DZUROŠKOVOU: „... mám taký fajný ...“

ZO ŠKOLSKÝCH AKCIÍ I: Ako sa prváci študentmi stali

Z ČREVA BÁSNIKA I: Xxx

11

Z ČREVA BÁSNIKA I: Diet'a

11

Z ČREVA BÁSNIKA I: Cvok

11

SNY ALEBO REALITA II: Pohybová aktivita v živote človeka

BOLI SME, VEDELI SME, VIDELI SME: Putujúca výstava

ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC: Aj keby nás zo školy vyhodili mali, tak sa zasmejeme

14

GUČ POSTER: Gučo 3

15

ROZHOVOR S VEDENÍM ŠKOLY: Čas všetko ukáže

Z ČREVA BÁSNIKA II: Malý princ

20

Z ČREVA BÁSNIKA II: Čakanie na mier

Z ČREVA BÁSNIKA II: Pocit

20

POVIEDKA Z TOALETY: Esmeralda

21

ROZHOVOR S LAUROU BRATANEK: She's very tired and busy

„Súdia nás podľa účesov, póz a fráz, ale v nás je viac ...“ Toto je myšlienka asi všetkých mladých. Veď ktorá generácia rada nešokovala? Šesťdesiate roky – éra minisukní, ktoré boli dovtedy nepredstaviteľné. Sedemdesiate roky – nápadné vzory, doba The Beatles. Osemdesiate roky – odvážne oblečenie, nápadné účesy, make-up, správanie, pankáči. A čo deväťdesiate roky? Charakterizovať ich jednou vetou, jedným slovom je dosť zložitá a dosť ťažká, ale určite je to obdobie staronového, vzory a strihy sa už len zdokonaľovali. Ale menil sa imidž? Aký imidž bol typický pre ľudí deväťdesiatych rokov dvadsiateho storočia? Veľmi ťažko sa to dá posúdiť, pretože obdobie, keď sa táto éra skončila, je ešte veľmi krátke a nezáskali sme potrebný nadhľad, aby sme tento „imidž minulosti“ mohli zhodnotiť.

Na začiatok by sme si mali rozobrať slovo imidž. Toto slovo je odvodené z anglického imagine, čo znamená predstaviť si, vymýšľať si. A ak si zalistujete v anglicko-slovenskom slovníku (prípadne v slovníku cudzích slov), zistíte, že image znamená:

1. predstava
2. (optický) obraz, odraz
3. dojem, vonkajšie pôsobenie osobnosti

Zamyslime sa nad každým z týchto významov slova imidž.

PREDSTAVA. Je imidž predstava? Určite áno, podľa vášho oblečenia, účesu a správania vás ihneď zaradia. Ľudský mozog pracuje ako počítač. Všetky podnety si vyhodnocuje a zaraďuje do určitej skupinky. Preto si niekto dokáže o vás v priebehu pár sekúnd vytvoriť vlastný názor. Hovorí sa tomu aj prvý dojem. Ale prečo je to tak? Odpoveď je jednoduchá: vaše podvedomie si na základe podobných vlastností „zaškatuľkuje“ ľudí do tej istej skupiny. A ako to prebieha v praxi? Napríklad: jedného dňa vám niekto v červenom ukradne peňaženku. Odvtedy budete mať v mozgu priehradku, do ktorej budete zaraďovať všetkých ľudí v červenom, a tá priehradka bude mať názov ZLÝ ČLOVEK. Alebo: v televízii uvidíte „silikónovú krásku“ s blond vlasmi, ktorá okrem otázok typu ako sa voláš a kde bývaš, nevie odpovedať na nič iné. Ju si zafixujete, že je hlúpa a to isté si budete myslieť o všetkých blondínkach s veľkým poprsím. Ale pozor, nie vždy sa to osvedčí!!!

Veľa ľudí však imidž zneužíva. Dlhé hodiny stoja pred zrkadlom a upravujú svoje držanie tela, správanie a vyjadrovanie. Len preto, aby vyzerali dôveryhodnejšie. Ale ich chádza ich prezradiť. Nohy sú najzvidlajnejšie od riadiaceho centra – mozgu, preto sa dajú, ale veľmi ťažko týmto spôsobom ovládať. Veď určite vidíte aj vy rozdiel medzi dvoma ľuďmi, z ktorých jeden chodí ako páv a druhý neisto až bojzlivito.

(OPTICKÝ) OBRAZ, ODRAZ. Imidž, to je váš účes, obliekanie, správanie, spôsob vyjadrovania. Dôležitou súčasťou imidžu je sebavedomie, ktoré dokáže divy. Dokáže podčiarknuť to pekné a skryť to nedokonaléjšie. Veď chalani, priznajte sa, zaujímajú vás baby, ktoré sa pokladajú za najväčšie „škraty“ na škole? Určite nie. A stačí práve jedno slovo, úsmev a všetko sa môže zmeniť. Umenie byť sebavedomý je ťažké umenie (treba vedieť, kedy vaše sebavedomie je vo výške vašich schopností a kedy je už vyššie), no sebavedomý človek to má v živote ľahšie. Vie presadiť svoj názor a nebojí sa oponovať, ak s niečím nesúhlasí. Svet patrí odvážnym, ustráchaní sú len ich sluhami. Čo si myslíte, kde by bola Britney Spears bez sebavedomia? Bola by tam, kde je teraz?

DOJEM, VONKAJŠIE PÔSOBNIE OSOBNOSTI. Určite poznáte otrepané frázy typu: má imidž ťažkého frajera, je bifloš, ... ale zamysleli ste sa niekedy nad tým, prečo sa ten človek správa práve takto? Prečo sa niekto správa ako majster sveta a iný akoby sa ráno vôbec nezobudil? A prečo mal Don Juan imidž Dona Juana? Pretože sa cítil nedocenený, a tým, že zvädzal ženy, sa len utvrdzoval v tom, že je dobrý. A prečo majú niektorí profesori imidž vojenského generála? Pretože nevedia, ako majú so študentmi vychádzať, ako sa k nim majú správať, čo im majú dovoliť. A preto im nedovolia takmer nič a celá vec je vyriešená.

Imidž je ovplyvniteľný. Ovplyvňuje ho to, čo čítate, ale aj to, čo počujete. Ženské časopisy sú plné dlhých, vysokých a najmä vychudnutých modeliek, ktoré vo vás vzbudzujú falošnú predstavu, že ony sú dokonalé a ženy sú len ich nepodarené príbuzné. A preto sa vo

Kto alebo čo je to Pinokio?
a/ môj pes
b/ tá vec na oné
c/ ujo, čo má strašne dlhý...

Prečo bol drevený?
a/ lebo nemal viagru
b/ lebo nemal zapalovač
c/ lebo nemal

Čo sa stalo, keď klamal?
a/ narástol mu
b/ zletelo UFO
c/ dostal poznámku do žiackej knižky

Kto uniesol Pinokia?
a/ pedofil
b/ nekrofil
c/ Málder so Skalijovou

Prečo ho uniesol?
a/ vo dvojici to ide lepšie
b/ išiel si opekať
c/ potreboval drevo do krbu

Čo potom Pinokio robil?
a/ hostesku

b/ sprostosti, ako vždy
c/ nosil drevo do krbu

Ako ušiel?
a/ dverami
b/ po piatich
c/ on ušiel?

Chytili ho?
a/ áno, lebo bol drevený
b/ nie, lebo bol drevený
c/ nemali za čo

Kam išiel Pinokio?
a/ do neporiadku
b/ do análneho otvoru
c/ nikam, nohy si zahrieval v krbe

Stretol tam niekoho?
a/ sociálne pracovníčky...
b/ v análnom otvore?!
c/ štelinky

Vyhodnotenie:
0 - (0.5:1)%

Mám pre teba jednu radu: Keď náhodou na ulici stretnáš takého divného chlapíka s nápadne dlhým

nosom a dreveným telom, ktorý navyše páchne po benzíne, radšej sa rob, že si ujo (teta) XY z mesta YX, z ktorého práve vyšiel vlak do mesta XX a súčasne z tohoto mesta XX vyšiel vlak do mesta YX rýchlosťou $[(-3)2 + 4?]m.s^{-1}$ a stretli sa na stanici d kilometrov od mesta YX. PS: Ale čo ak si z mesta YY?

$\leq 1:842) \%$
Nóó! Keď privriem jedno oko (dvere, okno a záchod) a odmyslím si, že chodíš na gympeľ a ešte k tomu do LM, tak sa ti dá celkom prepáčiť, že si dosiahol iba toto. PS: 0901 444 001- zavolaj a dosiahneš viac.

$\leq 842: ? > \%$
Kokso(a), si nambr wan! Si majster(ka), super(ka), bomba(ka), extra(ka), macher(ka), šumacher(ka) a stra(ka).
PS: Predbehol ťa Baričelo.

-milk-

PaNaNa

Myslíš, ale nemáš čím? To je škoda, lebo keby si mal/a čím, tak by si vedel/a, že tu nemáš čo robiť. Keď už si tu, tak zostaň. Bude nás o jedného viac.

LeV

Zase si zaspal/a do školy? POZOR! Profesor ti už neuverí, že ti pes rozhrýzol budík alebo, že v noci prišli mimozemšťania, zobrali ťa a doniesli domov pred 5 minútami. Skús radšej normálnu výhovorku. Napr.: Nezvonil mi budík, ...

VáHy

V poslednom období sa na teba pozerajú divne, obchádzajú ťa, nechcú s tebou nič mať, šuškájú si o tebe, ohovárajú ťa, ... Spamätaj sa, vymeň si ponožky, osprchu sa, umy si zuby a učeš sa. (Nezabudni sa obliecť!)

BlížEnCi

Často sa ti sníva, že si pred tabuľou a nič nevieš? To nie je sen, ale ináč bude fááajn.

ŠkOrPiOn

Tvoja písomka bude vyzerať asi tak, že budeš nútený/á použiť žolíka „opýtaj sa publika“ (nie len raz). Nakoniec skončíš pri siedmej otázke, lebo ťa načapú. Takže nauč sa šepkať a odpisovať.

BaRan

Chcete vedieť prečo máte v klasáku o jednu štvorku

naviac? Je to jednoduché. Aj keď ste sa to naučili na jednotku a odpovedali ste na dvojku, váš profesor povedal, že vám trojku nedá, a preto vám napísal štvorku.

RyBy

Nechce sa vám chodiť do školy? Založte si turistický krúžok, aby ste mohli chodiť poza školu.

VoDnÁr

Určite ste si už mnohokrát položili otázku, prečo sa nevyznám v pravopise? Dôvod je jasný. Ste ľavák.

StReLeC

Stále vás trápi tá nočná mora? Nebojte sa. To sa vám len zdalo, že sa vám to sníva, v skutočnosti sa vám to snívalo v zdaní, v ktorom sa vám zdalo, že snívate.

KoZoRoŽeC

Žijete pod papučou? Budte rád/a. aspoň máte strechu nad hlavou.

BýK

Cítite sa osamelá/y a nemáte nikoho, kto by vás utešil? Tak sa utešte sám/a skutočnosťou, že nie ste sám/a, čo je sám/a.

RaK

Hviezdy vám dnes prajú. Príde vám od nich súdne predvolanie za porušovanie osobnej slobody. „Ču-

Biela pastelka

Nebyť charitatívnej akcie „Biela pastelka“, mnohí z nás by ani nepostrehli, že utorok 14.10. je vyhlásený za Medzinárodná deň nevidiacich a hluchonemých.

Vďaka Únii nevidiacich a slabozrakých Slovenska, Rotaract klubu a Evke Hlavnovej sme sa mohli do tejto celoslovenskej dobročinnnej zbierky zapojiť aj my – 9 dobrovoľníci (Janka Žatková, Jitka Pálová, Evka Hlavnová, Marta Kufčáková, Nika Vlhová, naša zahraničná študentka Laura a mužov reprezentovali Janko Kováč a Petko Čermák). A aj vy ostatní, stačilo si za symbolických 20Sk kúpiť bielu pastelku.

Akcia sa začala o pol deviatej ráno, keď sme sa stretli s predstaviteľmi liptovskomikuláškejskej únie nevidiacich a slabozrakých SVK v ich sídle v Stavoin-dustrii. Dostali sme potrebné vybavenie, tj. pastelky, letáky, pokladničky, tričká (ďakujeme aj za sladkosti – pomohli v tom upršanom počasí) a rozbehli sme sa po Liptovskom Mikuláši, mužská časť po Liptovskom Hrádku. Navštívili sme pár úradov, poisťovne, banky, školy, múzeá a knižnice a ten jeden obchodný dom, čo tu máme. Dve hodiny sme „okupovali“ priestor pred Billou a Kauflandom. Zbierku sme v celku úspešne skončili okolo štvrtej hodiny.

A aké boli z toho dňa pocity? Janka, Marta a Nika: „Niektorí ľudia hneď vedeli o čo ide a pribehli k nám – Júj, biela pastelka, dajte mi. Ale väčšina o tom nemali ani poňatie, niektorí neverili a mysleli si, že to ideme prepiť do najbližšej krčmy. Veľa ľudí sa stráááášne ponáhľalo, iní sa zase tvárili, že nemajú pri sebe peniaze. Stretli sme aj Andyho (lektora z jazykovky) a povedali sme mu, že pre-dávame „WHITE PENCILS“ a on na to „WILD PENCILS?“-:-)

A záver? Ďakujeme všetkým, ktorí si našli minútku, vypočuli si nás, ne-zapochybovali a prispeli na dobrú vec, veď spolu sme nakreslili bielou pastelkou príbeh do tmy.

10 dôvodov prečo chovať pavúky:

1. majú krásne dlhé nohy
2. majú krásne veľké oči
3. majú chlpy na správnom mies-te
4. zbavia vás všetkých hováď
5. sú chutné
6. nebudete sami, ktorí vidia dvoj-mo
7. aj oni si nesú svoj vlastný kríž
8. vždy sú tam, kde sa niečo deje
9. radi vám robia spoločnosť aj na toalete

10 dôvodov prečo nosiť trenky

1. sú obťahnuté na správnych miestach
2. sú voľné na správnych mies-tach
3. majú dobré vetranie (sú prie-dušné)
4. majú aj ružové
5. ženské sú z nich namákko
6. ženské si na ne lepia ako mu-chy na med
7. vyniknú v nich nohy
8. dobre hrejú
9. ponožky v nich dobre držia
10. nosí ich aj Janko

svete (väčšinou v tom „inteligentnom – západnom“) udržiava názor, že správna žena by mala mať miery 90-60-90, aspoň tri deti, mala by perfektne variť a domáce práce by mali byť jej koníčkami. Na verejnosti by mala byť očarujúca, distingvovaná a hlavne vzorná manželka, ktorá dokáže uspokojiť potreby svojho manžela. Na druhej strane priznajme, že idealizujeme aj mužov. Správny chlap by mal dobre zarábať, byť dobrým manželom a otcom a ešte k tomu by mal vedieť počúvať otázky typu: mám si obliecť ružovú alebo bielu podprsenu, ktorá mi ale neladí s ponožkami?

Takže kde je pravda, ako nepodľahnúť vplyvu médií? Jednoducho. Budujte si ten svoj imidž a nezaoberajte sa tým, či vám pravý vlas stojí naľavo a ľavá ponožka je o centimeter vyššia ako pravá. V imidži ide práve o to. Čo sa niekomu zdá nenormálne a nemorálne, iný pokladá za obyčajnú samozrejmú. A práve v tom je krása (alebo záhuba) ľudstva, v rozdielnosti. A imidž je jej znakom.

- milk -

Milí Gympláci, v rámci našej hlavnej témy tohto GUČu, sme sa vybrali do pár, podľa nás „imageových“ (imidžových) obchodíkov, a položili sme, predavačom v nich, pár otázok, ktoré by vás mohli aj zaujímať. Takže ak chcete, pusťte sa do toho!

Ako prvý nám padol za obeť Alliance. Tento obchod so športovým oblečením a doplnkami má najviac zákazníkov od 14.00 do 17.00, v sobotu a cez prázdniny stále. Veková kategória zákazníkov je rôzna, no prevažne sú to mladí ľudia vo veku od 12 do 26 rokov. Chodí sem viac chalanov ako báb, napríklad v lete len 10% dievčat a až 90% chalanov.

Na otázku: „Čo sa najviac predáva?“ nám odpovedali: „Je to relatívne. V lete sú to tričká, nohavice, skateboardy, no a v zime hlavne vetrovky a snowboardy a samozrejme to, čo je v zľave. Každý má pritom svoju obľúbenú farbu.“

Ďalší obchod, ktorý sme navštívili, bol Fashionzone. Najviac ľudí, vo veku 17 až 30 rokov, sa sem „nahrnie“ medzi 15.00 a 17.00. Kupujú hlavne džíny, riflovinu a svetre, najviac v červenej a krémovej farbe.

Spýtali sme sa aj: „Odkiaľ je diktovaná táto móda? Paríž?“ a dočkali sme sa perfektnej odpovede: „Tu je zabudnutá móda z Paríža!“

Navštívili sme aj Itocu, tiež obchod so športovými potrebami a oblečením. Predavači nám tu poväčšine vtípne odpovedali: „Najviac ľudí máme vždy, keď chceme zavrieť. V zime sú tu celý deň turisti, v pracovných dňoch máme najviac zákazníkov medzi 14.30 a 17.00. Chodia sem tí, ktorí sa o takéto veci zaujímajú - ľudia od 4 do 84 rokov.“

Čo a aké farby sa u nich najviac kupujú? Hlavne to, čo je v zľave. Teraz pred zimou vetrovky, čiapky, nohavice či topánky. Najviac letí farba iná. Iná aká je. Chlap si povie: Dobré, môže byť, no baby vedia, čo nechcú, ale nevedia, čo chcú.

V Beverly Hills je najviac ľudí najčastejšie vo veku od 15 do 20 rokov, medzi 15.00 a 17.00. Kupujú tu tričká, nohavice - modré, rifle (aj s kožušinou), veci so strapcami, bundičky a rôzny tovar dovážaný napríklad z Talianska alebo Turecka. Všetko je však prispôbené na typ ľudí, ktorí žijú na Slovensku.

Aj tu sme sa spýtali, aké farby sa najviac kupujú. V tomto období sú to jesenné farby - hnedá, sivá, šedá, ale aj biela a čierna. Pestré sa teraz moc nepredávajú.

Ako posledný sme navštívili Stival, ktorý očakáva najviac zákazníkov medzi 15.30 a 17.30. Vedeli ste, že ich tovar je vyrobený na Slovensku? Spýtali sme sa teda kto a aké výrobky sa u nich najviac kupujú. „Každý si tu niečo nájde. Mladí hlavne športové veci, dámy kostýmy či kabáty, páni košeľe, obleky.“ Podľa nich je teraz dosť v móde červená...

No čo, už viete čo je teraz „in“? Ak áno, tak na čo čakáte? Hor sa do obchodov, treba si zlepšiť IMAGE!

-carrie a sally-

Hovorí sa, že šaty robia človeka. Či už podľa farieb alebo podľa typu oblečenia (športový, klasický, extravagantný, ...) môžete zistiť povahové vlastnosti človeka.

Našími kritériami na určenie najlepšie oblečenej profesorky a najlepšie oblečeného profesora bolo zladenie oblečenia, výber doplnkov a celkovo príjemný dojem z danej osoby. Takže nielen samotné oblečenie, ale aj charakter človeka, postava a možno aj vek ovplyvnilo rozhodnutie 80 opýtaných študentov. Preto možno ľahko uhádnuť, kto anketu vyhral.

Prvé tri najlepšie oblečené profesorky

p.p. Dzúrová
p.p. Mišíková
p.p. Ošková

Prvý traja najlepšie oblečení profesori

p.p. Kalinay
p.p. Hričák
p.p. Marko

Každý má svoj vlastný štýl obliekania a názor na módu, preto bolo rozhodovanie možno trochu subjektívne. Nedokážeme s presnosťou určiť, ktorý štýl je ten najsprávnejší, pretože aj módné trendy z Paríža hovoria každý mesiac niečo iné.

PS: Ďakujeme výhercom ankety za ochotu nechať sa odfotografovať.

- milk & sally -

Ako začať na úvod? Možno by bola vhodná jednoduchá otázka, chýbali sme vám? Dúfam, že áno. Po prázdninách, ktoré už pomaly ani nevieme, že boli, sa opäť začal ten starý rituál, desať mesiacov dookola to isté – škola. No má to aj jednu pozitívnu stránku, aj keď sa možno hľadá o niečo ťažšie, je tu váš stály spoločník GUČ!

Pre niektorých nový pojem, myslíme tým, samozrejme, našich prvákov, takže ich touto cestou chceme aj srdečne privítať medzi „kockami“. Štvrtáci sú tí, čo odchádzajú, u druhákov nič nové, no a tretiaci, tí sa majú hádam najlepšie.

Hneď na úvod sa na 4 dni ulejú zo školy. Viete na čo myslím? Na OČAP, vysnívaný pobyt, na ktorý sa tešíme hádam už od samého nástupu na školu. A konečne sme sa dočkali aj my. Keďže je nás pomerne veľa, päť tried, boli sme rozdelení na dve skupiny. Prvý týždeň tri triedy, druhý dve, tá naša bola druhá, takže sme si ešte chvíľu museli počkať. No verte, oplátilo sa.

Pondelok ráno, 50 ľudí plných očakávania a autobus. To bola bilancia začiatku nášho pobytu. Ak máme ísť pekne po poriadku, nasledovala prezentácia a neskôr konečný odvoz. Keď sme dorazili na miesto, boli sme rozdelení do izieb, pekne oddelení – chlapci a dievčatá. Hneď na úvod sme mali takú menšiu prechádzku, po ktorej nasledovala aj náučná časť spojená s prednáškami. Večer nám umožnili trochu sa zabaviť, urobili sme si takú menšiu diskotéku, kde úlohu DJ-ja zaujal jeden šikovný chalan z našich radov, chcem ho preto touto cestou pochváliť. Dúfam, že sa spozná. Študenti z ČR sa prišli zabávať spolu s nami, takže nozaj nebola núdza o super náladu.

Ďalšie dni sme mali výstup na Žiarsku chatu, pre zlé počasie sa plánovaný výstup na Baranec neuskutočnil, prechádzka do Bobrovca a ďalšie aktivity. Len máme jedno odporúčanie do budúcnosti, keď vám niektorý z profesorov odporúča zobrať si paralen aj napriek tomu, že vás nič nebolí,

poslúchnite ho! Tá svalovica a bolesť, čo príde potom, vám za to naozaj nestoja.

Záver už ako tradične patril športovým hrám, kde sme si mali možnosť vyskúšať streľbu, orientáciu v teréne, či prenos raneného. Posledný deň sme si trochu zasúťažili a užili si pri tom veľa zábavy. Deň pred tým sme mali možnosť si všetko vyskúšať, takže potom sme to už len uplatňovali. Samozrejme nechýbala ani prvá pomoc a nebola ani núdza o dobrovoľníkov, kto rozdzicha gumenú Anču. Po každom pokuse musela nastať dezinfekcia okolo úst, takže si viete predstaviť, aké to je, keď všade cítite podivuhodný zápach. No zvládli sme všetko bez väčších problémov. Veľké prekvapenie nastalo aj v streľbe. Strieľali chlapci aj dievčatá a bilancia bola vo veľký neprospech jedného pohlavia. Ak si myslíte, že to boli baby, ktoré prehrali, tak sa poriadne mýlite. Tentokrát to bolo naopak.

Športové hry sa skončili, nastalo štvrtkové popoludnie a s tým aj náš odchod. (pre nás skončil týždeň plný pohody a pre profesorov zase týždeň naháňania, stráženia a napomínania) Nebudem tu písať o tých nevyplnených medzerách, ktorých detaily vám možno budú chýbať, no raz aj vy určite zažijete na vlastnej koži, čo to obnáša. Možno vám o tom niekedy porozprávame, no už mimo stránok nášho milého GUČu. Takže čo ostáva povedať na záver? Poďakovať sa pánom profesorom a pani profesorkám, hlavne za to, že to s nami vydržali, aj keď to nebolo až také jednoduché. No my sme už takí.

A hlavne nesmieme zabudnúť na všetkých tretiakov! Veď oni sú každý rok hlavní aktéri toho, čo môžeme nazývať OČAP, bez nich by nebolo takmer nič. To nami povedané „dík“ patrí aj vám. My to máme už za sebou a tým, ktorých to ešte len čaká prajeme len jediné – užite si to! Asi všetko o tom, na čo my už len s nostalgiou spomíname.

- evita -

Študentský život

Je pre mňa doslova prekvapujúce, keď a dozviem niečo zo študentského života, mám pocit, že stále je okolo mňa, len „chodí v neviditeľnom plášti“, aby ho nik nevidel. Občas sa niečo dozviem z GUČu, niekedy zabudím na našu internetovú stránku a pritrafí sa aj to, že kde-tu narazím na plagát, ktorý niečo v stručnosti oznamuje. Väčšinu informácií získame len vtedy, keď sa chceme niečo dozvedieť a sledíme po škole ako reportéri bulvárnej tlače. Musíme sa na to pozrieť aj z druhej strany. Je málo ľudí na škole, ktorí chcú dať o svojich aktivitách vedieť. Vo väčšine prípadov ich k tomu „dokopú“ vyučujúci. A keďže sú ich aktivity prezentované s nechuťou, aj tak sa o nich veľmi nedozvieme. Musím tiež priznať, že poznám aj jednu nemenovanú triedu, ktorá je naozaj aktívna a poctivo dáva o sebe vedieť, má chuť oživiť študentský život. Vlastne sa podieľa na jeho väčšej časti, pokiaľ moje informácie (dosť chabé) siahajú. Pre väčšinu študentov je študentský život asi nepotrebná záležitosť, pretože majú iné záujmy, prípadne nedostatok času a pod. Ja sa k nim tiež musím pripojiť, pretože moja lenivosť je veľká ...

Wagnerová, Septima

Študentský život na našej škole? Také niečo vôbec existuje? Prečo o tom neviem? Aha, takže myslíte na tie imatrikulácie na začiatku roka a rozlúčkovú diskotéku pre štvrtákov, na ktorej aj tak dokopy nikto nie je, pretože sa koná v telocvični v čase, keď tam ešte svieti slnko a väčšina ľudí má lepší program?!? Tak to by som teda študentským životom nenazývala! A aj keď k tomu pripojíme činnosť tých pár ľudí, ktorí tvoria Debatný klub alebo hrajú divadlo, či niečo podobné, stále nemôžeme hovoriť o niečom postačujúcom, čo by mohlo niesť označenie: NÁŠ ŠTUDENSKÝ ŽIVOT. Prečo je to tak? To je ťažká otázka. V tom, že by sa s tým nedalo nič robiť, to asi nie je. Skôr je možné, že sa nič urobiť nechce. Vlastne, keby sa to urobilo samo, tak by sa možno aj chcelo. Lenže na vytvorenie študentského života sú potrební predovšetkým študenti. A tu je ten háčik. Takých, ktorí by sa o niečo také zaujímali je pravdepodobne veľmi málo. A aj takí jedinci sa rýchlo stratia v dave svojich spolužiakov, pretože títo nemajú príliš veľký alebo dokonca žiadny záujem organizovať, či aspoň trochu pomôcť pri organizácii nejakej zábavy pre ostatných. Veď načo, keď ten čas môžu celkom spokojne využiť na niečo úplne iné, na vlastnú zábavu? Nech sa každý baví, ako chce. Aspoň tak to vidím ja ...

Nogová, Septima

Všetci ľudia hovoria, že život študenta je krásny. Ale je tomu skutočne tak? Povie si to aj študent, ktorý sa celú noc učil na písomku z chémie, teraz sa pomaly a nevládne ťaká po prebdenej noci do školy a vie, že za pár hodín ho čakajú ďalšie nervy, lebo vie, že ak túto písomku nezvládne, tak príde o svoje už beztak malé vreckové a s nádhernými predstavami, ako si pôjde v piatok užiť do mesta s kamarátmi. Ale príde aj také dni, keď nám profesori udelia milosť od skúšania a písomiek a cez prestávky nám idú prasknúť bubienky, pretože niekto si doniesol starý reprák a rozfrčal na ňom CD-čko od Nirvany. A všetci šalejú až zabúdajú, že sú v škole. A tí ostatní, ku ktorým sa hudba nedostala, sa chladnokrvne pripravujú na ďalší hod v novej zábavke menom curling. Ale bohužiaľ zrazu znenazdajky začína zvonieť a prichádza profesor na ďalšiu hodinu. A my musíme prerušiť tak dobre rozohratý curlingový turnaj a ísť si odsedieť ďalšiu hodinu. No hneď sa pohodlnejšie usadíme pri predstave, že za 45 minút príde nás čas vykúpenia, tých neuveriteľných 10 minút prestávky. Po hodine rýchlo vybehne z triedy, lebo sa začína napínajúce finále curlingu. A tí, ktorí nehrajú, si idú dohodnúť rande na poobedie alebo zistiť, či majú športový tréning. A prichádza poobedie a pre každého začína vlastný život. Jedni idú na basketbalový tréning, druhí zas na jazykovku alebo niektorí do Debatného klubu „Slepých Indiánov“. A nájde sa ešte zopár nadšencov, ktorí ostali verní nášmu gympláckemu divadlu FJASKU a poctivo idú nacvičovať. A takto sa po skupinkách rozpŕchne celá tá masa zarytých curlingistov či nirvanistov, ktorí takto využívajú svoj voľný čas. A mnohí si pritom ani neuvedomujú, aký je krásny život študenta.

Šťastný, Septima

Voľby 2002 alebo ako Gympláci smeti zbierali

V piatok, 20.9.2002, sa v našej malej veľkej republike konali voľby. A keď,

hovoríme im dospelí, ešte len rozmýšľali, komu dajú svoj hlas (ten na papieri), my (sexta a 3.C) sme skultúrňovali okolie Liptovskej Mary. Jednoducho povedané, zbierali sme smeti, ktoré tu zlí ujovia a tety (a ich detváky) „náhodou“ nechali. (Stále mi nejde do hlavy tá zakopaná pneumatika z traktora...).

Stretli sme sa o 9.30 pred Ústavom plní elánu, raňajok a poniekotorí hun-drani (tí, čo tu boli dobrovoľne nasilu).

Asi o 9.45 po nás prišiel autobus a ujo šofér bol taký dobrý, že nás zaviezol až do Ondrašovej. Tu začínal úsek brehu Liptovskej Mary, ktorý sme mali vyčistiť. Hneď, ako sme „vyfasovali“ hrable, obed a vrecia na odpad, porozdeľovali sme sa do skupiniek, v ktorých budeme určité

úseky čistiť. Návrh chalanov z 3.C, aby breh vyčistila sexta neprešiel, a preto sa

museli, bohužiaľ (pre nich), pridať aj oni.

Medzi jeden z najzaujímavejších momentov patrilo vykopávanie pneumatiky šiestimi dobrovoľníkmi zo sexty, na ktoré sa ostatní z nás len s úsmevom prizerali. Z tohto zážitku vyplýva aj ponaučenie: nikdy si na podobné brigády neobliekame bielu mikinu (však Betka).

Po dotlačení pneumatiky (podotýkam z traktora) ku kontajneru, sa okamžite zmobilizovali posily z 3.C, a aby neostali v hanbe, dokotúlali pre istotu ešte väčšiu pneumatiku (zo zadného kolesa traktora).

Skutočne sme našli naozaj zaujímavé „znaky ľudskej civilizácie“: kostru z reproduktora, použité plienky (a iné použité veci), šlapky (myslím obuv) atď. A keď sme

videli (a cítili) výsledky ľudskej hlúposti, boli sme totálne znechutení (ale obed bol dobrý). Myslím, že je namiesto otázky, či v skutočnosti žijeme v treťom tisícročí?! Veď odpad na ulicu a do prírody vyhadzovali ľudia v stredoveku! Človek by sa mal nad sebou zamyslieť a nerobiť bezhlavo veci, ktoré neskôr určite oľutuje.

Nakoniec by som sa chcela v mene celej redakčnej rady poďakovať všetkým, ktorí sa tohto „zberu“ zúčastnili, p.p Hričákovi a ujovi Mirovi za dozor a fotky a voľbám za to, že sme sa neučili.

- milk -

„...mám taký fajný...“

Cez prázdniny som mala čas rozmýšľať, čo by si asi tak nasledujúce číslo GUČu žiadalo a napadlo mi, že by to mohol byť rozhovor s milou, sympatickou a veselou osobou. No a povedzte, kto je lepší adept ako p. profesorka Dzurošková?

Ako sa dnes máte? (bolo 19.9.2002)

Výborne, lebo už končím.

Čo ste „porábali“ cez prázdniny?

Čo som robila? Nič som nerobila. Robila som v záhrade, maľovala som obývačku, varila deťom (manžela vynechala) a bola som na výlete v Čechách. To bola dovolenka?

Áno.

Čo negatívne môžete o sebe povedať?

Keď ja som taká skvelá, Kajka. (smiech) To by ste sa mali opýtať mojich kolegov a mojich študentov. Ale asi som náladová, ale uvedomujem si to a snažím sa to eliminovať. A ešte, neodpisujem na SMSky. Robia si zo mňa srandu, že mám mobil len na parádu.

A niečo pozitívne?

No, pozitívne. Myslím si, že som veselá. Keď idem ráno do školy, snažím sa o dobrú náladu, aby zo mňa vyžarovala pozitívna energia a študenti zo mňa dostali to najlepšie. Ale niekedy sa mi to nedarí. Moje zdroje tvrdia, že ste veľmi zábavná osoba. Vedeli by ste nám preto povedať nejaký vtip?

Môj obľúbený je neslušný, takže ... Ale mám rada také „odvecáky“ a čierny humor. Ja sama osobne rozprávať vtipy neviem.

Moje zdroje opäť tvrdia (netvrdia, skôr konštatujú, ale aj moje oči videli), že váš manžel je doma, ako keby, pod papučou. Inak povedané, autorita u vás ste vy. Čo vy na to?

Každý chlap musí cítiť, že je hlavou rodiny, takže sa snažím, aby sa aj môj manžel tak cítil, ale v podstate tým krkom hýbem ja. Ale nie, že mu to dáte čítať. Môžete mi prezradiť nejakú pikošku o

vašich kolegoch?

Vedím si súkromný denník, ktorý bude zverejnený až keď učitím vôňu fialiek zosodu. (Už sa teším a vy?)

Blížia sa Vianoce. Povedzte, čím v tento deň potešíte svoju rodinu?

Okrem darčiekov tým, že zapálím všetky sviečky, čo mám doma (a mám ich dosť), pustím príjemnú hudbu, s mužičkom si nalejeme dobré víno, detičkám nalejem môj neobľúbený a v reklamách tak veľmi propagovaný nápoj. Jednoducho vytvorím príjemnú atmosféru, pohodu, k tomu dobré jedlo, ak sa mi podarí (ale to sa mi väčšinou podarí) a tak ...

Čo varíte, ak sa smiem opýtať?

Šalátik (mám taký fajný), rybky a tradične oplátku, cesnak, kapustnica a päť korún pod obrus.

Prezradte, máte nejakú úchylku? (napríklad, že spíte s plyškami, ...)

Strašne rada sa prežieram pred televízorom. Hneď, ako zapnem „telku“, tak ma chytí tento reflex. A potom mám obľúbenú knižku, ktorú si každý večer pred spaním otvorím na akejkoľvek strane a prečítam si z nej niečo. No a potom si zaželám, aby sme boli všetci zdraví a aby nás nič zlé nepostihlo a hneď na to, zaspím.

Viete čím svojich študentov rozčúlíte?

Niekedy už len tým, že vjdem do triedy. Ale asi keď vytiahnem papiere na neohlásenú 10-minútovku.

A naopak, čím ich potešíte?

Keď tie papiere donesiem, ale písomku im nedám.

Myslím si, že až také strašné to nebolo a p. profesorka odchádzala po našom rozhovore pomerne usmiata, tak jej prajem, aby jej ten úsmev na tvári zostal čo najdlhšie.

- carrie -

.Avril Lavigne.

Už ste iste zachytili hit „Complicated“ od tejto mladej sympatickej Kanadanky. 9. septembra vyšiel jej debutový album s názvom „Let go“, z ktorého pochádza už spomínaný, niekoľko platinový song „Complicated“ a z ktorého je

tiež jej najnovší singel „Sk8er boi“. Táto už osemnásťročná baba pochádza z malého mestečka Napanee (5000 obyv.), Ontario. Už ako malá chcela byť speváčkou. Začínala spievať v kostole. Potom spievala všade tam, kde sa dalo. Až nedávno ju objavilo vydavateľstvo Arista Records. Keď mala 16, presťahovala sa do N.Y.C. so svojím bratom a začala spolupracovať so šéfom Arista Records Antóniom „LA“ Reidom. No a album bol na svete. Dôkazom toho, že sa zaradila do americkej špičky sú umiestnenia v rôznych rebríčkoch a obdržanie cien v.m.a. 2002. Avril je nominovaná v kategórii „Best new artist“ aj na e.m.a. 2002, ktoré sa budú konať 14. novembra v Barcelone.

Teraz niečo k jej albumu. Väčšina kritikov tvrdí, že album „Let go“ je úchvatný, perfektný ... jednoducho samé chválospevy. Vďaka tomu, že mám tento album doma, môžem sa pridať k tej väčšine a

potvrdiť, že ten album je naozaj skvelý. Obsahuje 13 skladieb. Hneď prvá „Losing grip“ je o jej „ex“, nasleduje „Complicated“ a „Sk8er boi“. Niektoré skladby sú dosť pomalé, iné rýchle. V jednom songu sa Avril snažila aj repovať (celkom dobre). V buklete albumu sú fotografie a vlastnoručne písané texty.

Spolu s Avril účinkujú aj 4 chalani, ktorých si Avril sama vybrala.

Avril Lavigne: Narodila sa 27.9. 1984, meria 1,57 metra. Nemá rada B. Spears (takých nás je viac). Rada hrá hokej, baseball a miluje svoj skate, jej motto je: „Fuckin rock hard.“ Avril sa stala novou POWERGIRL sveta.

Matthew Braun: Narodený 14.11.1980, Toronto, Kanada. Pracuje ako učiteľ snowbordu. Sedí za bicími. Predtým hral s basákom Cone v skupine SUM41.

Jesse Colburn: Gitarista, narodený 5.5.1981 v Toronte, Kanada.

Charles Mo- niz: Narodený 31.10.1980 v Toronte, Kanada.

Evan Taubenfeld: Narodený 27.6.1983, Baltimore, Maryland. Je bossom skupiny, ale aj bossom pre Avril, pretože je jeden z mála ľudí, ktorých Avril počúva.

Svoju 18-tku oslavovala v Chelsea Piers Sky Rink v N.Y.C. so svojimi kamoškami. Vyvrcholením oslavy bol hokejový zápas so všetkými hosťami. Ak chcete vedieť o Avril viac, hľadajte na www.avril-lavigne.de

- mucha -

To sú štyria dvadsaťdvaroční totálne blázniví chalani z Kanady, ktorí svojho času robili predskokanov kapelám ako Blink 182 či Offspring, z čoho vyplýva, že hrajú punk-rock.

Spoznali sa na strednej a kapela bola na svete. Tak sa stalo v roku 1996-97. Ich prvý album nesie názov „Half hour of power“. (Napísala by som vám o ňom aj malú recenziu, ale ešte som ho nepočula; práve sa napauzuje....) Vydali už druhý album, ktorým sa preslávili. (Ten prvý neprerazil). Zo spomínaného druhého albumu s názvom „All killer, no filler“

vydali single, prvý a zároveň megaúspešný hit minulo-ročného leta „Fat lip“, ďalej „In too deep“, „Motivation“ a „Handle this“ (klip k tejto piesni mohli vidieť len tí, ktorí chytia živu+). Ďalší a zatiaľ posledný, pomerne úspešný song „What we're all about“ bol

soundtrack z filmu Spiderman.

Prečo SUM a prečo 41?

No, počula som (a aj čítala) viac vecí prečo je to práve SUM 41. SUM, lebo vznikli v lete (summer) a 41 prvé: lebo to bol 41 deň prázdnin, po druhé: lebo tam v okolí je 41 stredných škôl, po tretie: lebo všetci štyria dokopy hrali v takom počte školských kapiel (ale to je podľa mňa blbosť) a po štvrté: lebo začali fungovať 41 dní pred letnými prázdninami.

mi. Tak si vyberte, ktorá možnosť je vám viac sympatická.

Členovia

Najmladší (26. Júl 1981) a najtmavší člen skupiny je Dave Brown-sound (zadné vokály, gitara), skutočným menom Dave Baksh, meria 1,75 a je z Toronta, ako všetci zo SUM 41, okrem Steva. Steve Jocz (23. Júl 1981) v tejto kapelke sedí za bicími (obyčajne drummerov veľmi nevidno, ale keďže meria 180 cm, tvorí výnimku). Basákom je Jay McCaslin, ale chalani ho volajú Cone. Je najvyšší (až 183 cm) a má krásne modré oči....). No a za väčšinu vokálov je zodpovedný Bizzy D. (Deryck Whibley, 21.marca 1980, 165cm) a je gitarista.

Pred pár mesiacmi vydali DVD „Instruction to destruction“. (Rovnomenný názov nesie aj intro na ich albume „All killer, no filler“).

Ich veľmi dobrými kamošmi sú Mark a Tom z Blinku 182, ktorí ich aj trošku poučali o musicbusinessse. Na webe ich nájdete na

www.sum41.com. Momentálne sú zavretí v štúdiu a pripravujú nový album, ktorý by mal vyjsť koncom tohto roku.

V piatok, 27.septembra, sa v našom Ústave konali imatrikulácie. Našej redakčnej rade sa podarilo na toto spoločenské podujatie dostať.

Všetko sa to začalo v malej telocvični, ktorú by sme mohli premenovať na „parfumeriu“. Šikovní vizážisti upravili fasádu, háró (poniektorým možno aj viac) a veľmi vkusne navoňali svoje obete (vidíš Luci, na niečo tá voňavka dobrá bola, alebo skôr smradľavka?).

Trasa pokračovala do veľkej telocvične, ktorá sa pre tento večer premenila na vychytenú diskó. Tu bolo hneď jasné, kto sa večer učí a kto sa vlní pri tyči. Ďalej nasledoval skok vo vreci (na odpad), ktoré sa ale vždy roztrhlo a smeti z neho vypadli na zem.

V bleskovej ankete bola za najlepšiu atrakciu zvolená sexuológia v 2.A. Kto nezažil, neuverí. Po vstupe prvákov do nich hneď začali kričať, že sa nepozdravili, sadli si bez dovolenia a

podobne. Potom nasledoval výber čísla od 1 do 10, ktorý sa neskôr zúžil od 2 do 2.

Podľa čísla, ktoré si vybrali, dostali jednu z nasledujúcich otázok:

- 1.Kde na tele ženy je venušin pahorok?
 - 2.Čo je orgazmus?
 - 3.Čo je miešok?
 - 4.Kde je bod G?
 - 5.Čo je bisexuál?
 - 6.Čo je mamila?
 - 7.Zarecituj Otčenáš.
 - 8.Čo znamená Et Honorum Jesus?
 - 9.Čo je hymen?
 - 10.Má Maco malého?
- a) áno b) určite (Maco je prezývka jedného

štvrtáka)

Väčšinou ešte nasledovalo spievanie Prší, prší s atletickými rukami (alebo gymnastickými) a prstami museli napodobňovať dážď. Neodmysliteľne k tomu patrí bičik, ktorý, bohužiaľ, nápor nezvládol a zlomil sa.

Tí, čo sa dostali až na hlavnú chodbu, museli preskákať (cez švihadlo) a prekľukovať sa k pantomíme. Jeden prvák sedel na stoličke, druhý mu musel pantomímou naznačiť slová alebo osoby, ktoré si páni štvrtáci vymysleli.

V 1.B sa konala maturita, ktorej predsedal RnDr Staník RnD, underpredsedom bol RSDr Jury von Kuči

a skúšajúcim bol Ing Odík Csc. Na otázky ako: čo je to absint alebo vzorec etanolu, si určite viete odpovedať aj sami.

Nasledovala trieda sexta, do ktorej sa podliezalo popod toaletno-papierovú prekážkovú dráhu. O tanec (a hlavne pesničku Asereje) nebola núdza ani tu. V zadnej časti triedy bola nafukovačka (lavica) a kopa „úchylných Chorvátov“, ktorým museli prváci uplávať.

Na záver bol spev a múčny obal v 1.C. Nesmiem zabudnúť na heslá typu „komunisti sú skvelí“, ktoré mali štvrtákom

v ďalšej triede naznačiť, akí majú k prvákom byť. Ak bol niekto drzý alebo nudný, dostal neúplné heslo a v ďalšej triede mu dali za-brať. Treba ale štvrtákov pochváliť za dobre zvládnutú akciu.

- jenna -

Priestor vyjadriť sa k priebehu imatrikulácii sme dali aj prvákom.

1.A

Väčšinou sa nám páčili. Tým, ktorým sa nepáčili, očakávali viac od tých 50Sk, ktoré sme „vysolili“ na imatrikulačky. Pre ostatných to bolo v pohode, neľutovali, že prišli. Aj štvrtáci boli fajn, až na pár tra-pošov. Zo začiatku si to vychutnávali, ale ku koncu bolo očividné, že aj oni už majú

dosť. Niektoré úlohy a stanoviš-tia ušli, ale očakávali sme od nich viac fantázie. Niektorým sa zdali perverzné, stupidné a nudné. Ale páčila sa

nám výzdoba. Najmä „toaleták“ a svieč-ky. Už sa aj my tešíme, keď budeme robiť

1.B

Imatrikulačky sa nám celkom páčili. Neboli až také hrozné. Niektorí si to „zlyzli“ viac, iní zase menej. Ale bolo dobre, že všetci prváci mali niečo urobiť, keby vybrali len niektorých, nebolo by to fér. Všetky stanovištia boli také, že sa dali zvládnuť, len niektoré tam nemuseli byť. Ale bola to sranda. Všetci sme sa dobre zabávali.

1.C

Celkom OK, ale slabé, mohlo to byť brutálnejšie. Bolo to super, zabavila som sa, veľmi sa mi to páčilo. Bolo to super, ale myslel som, že budem mať modré vlasy. Bola dobrá sranda. Chýbala farba na vlasoch, málo múky, v niektorých miestnostiach to bolo suché, ale inak to bola super – truper, bomba, špica, na nič, fúj, hanba. Celkom fajn, mohlo byť aj horšie. Bolo super, ale žlté vlasy by nezaškodili. Bolo to fajn. Dobrá zábava, sranda, smiech, trapné otázky, skrátka OK. Nechutila mi múka.

She's very tired and busy

If we say Laura, everyone knows who it is. But in fact, we know just a little about her. That's why we asked her for an interview.

At the beginning, let us know your full name...

Laura Anne Bratanek.

Where are you from?

I'm from Petrolia, Ontario, Canada.

Do you have any brothers or sisters and any pets?

Yes, my sister is 20, brother is 13 and we have also one dog called Corky. It's a yorkshire's terrier.

Could you tell us something about your hobbies?

Yes, I like music. I play violin, trumpet and piano. I like to listen to every kind of music, especially jazz. In Slovakia I listen to the folk music because Canada is a mixture of cultures from many nations. That means that we don't have Canandian folk music or any pure Canadian costumes... Now tell us why you are here...

I'm on a Rotary Youth Exchange. We could choose to which country we would like to go. There was a list of 44 countries. I could have choosen Italy, Brazil, Slovakia, Czech republic, Japan... I really wanted to go to Italy, Slovakia or Croatia. How long will you stay with us here in Slovakia?

I am going to spend 1 school year here.

Do you have any ancestors in Slovakia?

Yes, my grandparents are from village which is near Piešťany.

Well, how does your school look like?

It's simply red brick but inside it's more modern than your school. O.K. Can you tell us something more about it? (tradition, daily system ...)

We start at 8 o'clock and finish at two twenty every day. Something traditional... For example, we make discos six times a year. We have the cafeteria where you can buy something to eat. Pizza, soup, cola, juice, ...You spend four or five dolars on meal. It's absolutely normal when you bring a bag with some sandwiches from home.

Tell us something about relationships between students and teachers. Compare these relationships in your school in Canada and here in Slovakia.

That's different. We are less afraid of recieving a low mark in our school than you. We speak more with teachers in the lessons. They tell us stories about their home and they are very friendly. (But I can't say that teachers here are not nice to me.) We can choose what's interesting for us and if we don't like something we don't learn it.

How do you spend your free time here?

I don't have too much free time because I'm very busy and very tired, but sometimes my friends and I go to the cinema and I help with house work. In Canada, I usually spend my leisure time with my friends going to the cinema, to the restaurants or to a concert.

We didn't forget about Enrique and the next issue will be about him.

Rosalinda

Rosalinda Kde bolo, tam bolo, žila raz jedna krava Rosalinda. Bývala v krásnom kravíne spolu s ovcou Palomou a sviňou Esmeraldou. Jedného dňa sa ovca okotila a narodilo sa jej jahňa Manuela. Rosalinda s Esmeraldou začali Palome závidieť a rozhodli sa, že aj ony budú mať také malé. Paloma im poradila, aby si pohľadali dákych chlapov, no keďže všetci chlapi sú svine, mali to dosť ťažké. Ale Rosalinda mala šťastie. Jeden chlap bol vôl. A tak sa aj krava Rosalinda okotila a narodilo sa jej teľa Ľubko. Teda, bolo to riadne hovädol! A tak už mala dieťa aj Rosalinda. Iba sviňa Esmeralda mala smolu, žiadneho chlapa nemohla nájsť. Preto sa jej krava Rosalinda a ovca Paloma rozhodli pomôcť. Dohodli sa, že pôjdu do sveta a nejakého chlapa Esmeralde nájdu. Deti odložili na poličku a vydali sa po ceste. Tu zrazu prišli na Krížnu. Pristúpili k jednej sporo odetej deve a takto sa jej prihovorili: „Panna, prosíme ťa, nevieš, ktorý chlap nie je sviňa?“ Ona na ne pozrela, ako keby jej povedali, že banán je v skutočnosti na jedenie a odvetila: „Ste kravy alebo sa len tak tvárite?“ (Ovca sa zdula...) „Všetci chlapi sú svine! Iba môj brat je vôl, lebo má s nejakou kravou dečko.“ (...a teraz si prdla). Teraz sa ale zdula krava Rosalinda a takú tej topánke bez päty vylepila, že jej ovca dala druhú. Potom sa obe otočili na kopetku a odišli. Tu ale prišli na križovatku, kde boli dve cesty. Jedna viedla doprava a druhá doľava. Paloma si vybrala pravo, Rosalinda ľavo. A tak sa rozlúčili. Chceli si vymeniť aj vemená (na pamiatku), ale Rosalinda ho mala amputované, lebo si ho nabila, keď chcela prejsť ovci cez rozum. Preto si dali len pusy a rozišli sa každá svojou cestou.

Krava Rosalinda putovala a putovala, až prišla k zámku, ktorý bol čiernym súknom pretiahnutý. Zaklopala na bránu. Z okna sa vyklonil statný chlap v brnení a opýtal sa: „Čo chceš, ty krava?“ A Rosalinda na to: „Chlape, čo nie je sviňa!“ „Tu?“ zhrozene sa na ňu pozrel, „tu je gay-klub!“ Keďže Rosalinda bola riadna krava (a to ešte bez vemená), spýtala sa: „A to tu vyrábate balóniky?“ „Nie, my ich používame!“ zvolal rytier a tresol dverami. Rosalinda videla, že tu nič nedosiahne, tak išla ďalej. Po chvíli stretla chlapíka s dlhými blond vlasmi a lukom v ruke. „Hej, ty si kto?“ vykrikla. „Volám sa Legoland, som alf. Mojmým poslaním je nájsť Prda, ktorý ide s prsteňom do Mrdoru. Nevidela si ho náhodou?“ prehodil Legoland. „Ak nebol náhodou v gay-klube, tak nie. A načože máš ten luk?“ zaujímala sa Rosalinda. „Na nič, veď aj tak sa neviem trafiť,“ povedal. Rosalinda usúdila, že Esmeralda by nebola nadšená chlapom, čo sa nevie trafiť, tak radšej odišla. Už sa zmrákalo, tak radšej zašla do hostinca „U mäsiara“. Po výdatnej porcii šrotu si podojila svoje amputované vemená a ľahla si spať. Ale čo Šatan nechcel, Rosalindu postípal pavúk a stala sa z nej Spiderkrava.

Keď zistila, že má krídla a že ju jej intímky nikdy nesklamú, vzlietla. Ale to bola asi tým výbuchom. Krava, fénova sa v sprche. Keď zistila, že je nejaká podivne vysoko, zakričala: „Jódlolajf!“ a hneď vyzerala, ako sa na správnu Spiderkravu patrí. Odveci.

Svojím bystrým zrakom sa rozohliadla po okolí a zbadala to. Ovca Paloma skákala bandži džampink. Spiderkrava zapla zadný pohon (smrádek, ale teplúčko) a zlietla k Palome. Rozhodla sa, že si z nej vystrelí, no zabudla si samopal. Tak jej aspoň prestrihla gumu. Odvtedy tvrdí, že gumeny sú nespoľahlivé. Keď ovca Paloma dopadla na zem, postavila sa a zvolala jasným hlasom po troch poldeci: „Ty kokso, tak to som teda nečakala!“ Spiderkrava jemne zosadla k ovci a pýtala sa: „Spoznávaš ma?“ „Hej, veď ty si Lenin, nie?“ Spiderkrava nechápavo pozrela na Palomu a zvolala: „Čo si slepá? Ja som krava Rosalinda!“ „Teba by spoznal aj slepý!“ zjačala ovca na plnú papuľku a odpľula si. To však nemala robiť, lebo k nej prišiel ujo čierny žandár a vysolil jej takú pokutu, že jej ešte tri mesiace tekla nechutíla. Spiderkrava sa rozhodla zobrať situáciu do svojich rúk, a tak toho uja zmastila, že sa jej až začal páčiť. Mastné veci mala rada... Paloma sa zamyslela, a preto si dala ibuprofen. Keď domyslela, zistila, že ujo čierny žandár sa jej páči. Bol totiž blondák a volal sa Lacko. Ale inak postihnutý nebol.

Po porade, keď sa Rosalinda a ovca dohodli, že ho zoberú svini Esmeralde, ho zbalili. Ale nemali baliaci papier, tak ho zbalili len tak a Spiderkrava vzlietla do vzduchu. Na chrbte jej sedeli ovca a Lacko.

Blbé bolo, že Spiderkrava nevedela pristávať a namiesto do chlieva pristála do hnoja. V hnoji im bolo chvíľu fajn, lebo si mysleli, že je to čokoláda, ale keď sa im zdalo podozrivé, že pri nej nemúka žiadna fialová krava, ale iba Rosalinda, zistili, že sú v hnoji. To už pribehla sviňa Esmeralda a v náručí držala Manuelu a Ľubka, ktorí značne podrástli a mala ich po krk. Zvítanie bolo dojímavé: Lacko sa zaľúbil do Manuely, no ona milovala Ľubka, ktorý bol zabuchnutý do dverí. Esmeralda žiarila ako žiarovka a Spiderkrava strihala ovci vlnu na nový svet. Nakoniec to vyriešil ujo mäsiar a použil Lacka na súkromné účely...

A aby sa páni štvrtáci (aj páni oktávani) neurazili, nesmeli sme zabudnúť položiť aj im pár otázok. Za všetkých hovorila Evka.

Aký je význam imatrikulácií?

Význam imatrikulácií? Je to vlastne uvedenie do študentského života, do spolku študentov v našom „Ústave“.

Vyšli imatrikulácie podľa tvojich predstáv?

Na začiatku bol zmätok, ale potom sa to rozbehlo a bolo super. Bolo trochu málo stanovísk, ale prváci si užili a my tiež.

Kto vymýšľal jednotlivé úlohy?

Vymýšľali ich jednotlivé stanoviská. Nechala som to na nich.

Ktorá z úloh vyšla najlepšie?

Podľa mňa všetky. Bolo to dobre pripravené. Čo hovoríš na tohtoročných prvákov?

Niektorí sú drzí a namyslení, iní zase moc prítulní, ako napríklad ten prvák s modrými vlasmi. Ostatní sú celkom v pohode. Sú rovnakí ako sme boli my,

keď sme boli prváci. Predstav si, že si prváčka a vojdeš do „vypočúvacej“ miestnosti. Čo by ti v prvom rade prebehlo myslou?

Pane Bože, nech to prežijem. Stretli ste sa aj s odporom typu: „Tak toto robiť nebudem!“?

Aj keď prváci mali námietky, museli to spraviť- prinútili sme ich. To by si potom neužili zábavy.

Aké boli reakcie profesorov?

P. profesorka Kubašková mala trochu námietky, ale za to sme mohli my, lebo sme ju nedostatočne informovali. Je tu nová a mala právo vedieť, ako to

tu funguje.

Charakterizuj na záver jednou vetou imatrikulácie 2002...

Nové vedenie, nové zákazy a príkazy, ale imatrikulačky sú stále po starom a väčšinou vždy dopadnú k spokojnosti všetkým.

Čo poviete, prinesie budúci školský rok a teda aj noví

štvrtáci niečo lepšie, originálnejšie?

Nechajme sa prekvapiť.

- milk -

Xxx

Tak načo toľko kriku,
veď pochopiť mužskú logiku
je vec ťažká, ba až nemožná.
Na hlave ti neostane ani vláska,
keď sa snažíš pokoriť cestu mužského egoizmu,
načo riskovať a oddať sa futurizmu.
Slovo vzťah budúcnosť nemá.
Skôr, ako sa zbavíš toho bremena,
rozmyšľaj, rozmyšľaj, či je to, to, čo chceš.
Ak nie aj tak utekaj preč,
lebo ťa láska opantala,
zdravý rozum ti načisto zobrala.
Vieš, lásku nemožno láskou pomenovať,
toto meno by mali čiernou páskou prelepovať.
Nech nekonečné rady sklamaných
dostávajú sa do radov popredných
so sebou spokojných ľudí bez zvážkov,
nech ako tá nositeľka podvážkov
môžu sa otvoriť každému preto,
len z jednoduchého princípu, že to
stojí za to, úplne jednoduché je to.
Iba poslednú izbu treba vyriadiť,
duševnú antikoncepciu treba zariadiť,
aby tvoje romantické sny nedostali tvorca,
aby tvoje odveké túžby nedostali otca,
aby si nezačala byť závislá poriadne
na chlapíkovi, čo ťa iba párkrát pretiahne.
Rozlúčiš sa s ním bez viet a slov,
nakoniec pôjdeš na potrat vlastných snov,
budeš prázdna a slabá sa cítiť,
preto nemusíš sa tejto obrane štítiť.
Duševná antikoncepcia,
to je tvoja misia.
S ňou jedinou sa zblížiš,
budeš viesť pokojný život príliš.
Pochopíš, že vlak úplného šťastia už dávno odišiel,
to vtedy, keď ten prvý na stanicu neprišiel,
odvtedy vieš, že nebudeš veriť,
nemôžeš veriť, ani nechceš veriť
nikomu, kto sa riadi mužskou logikou.
Tvoj príbeh stáva sa tragikou,
však veľmi všednou v tomto svete,
ako uvedomíš si, snád', po každom lete.

Barbora Gézeová,

Diet'a

Nádherný anjel narazil na tmú,
duša ho bolí, myšlienky chradnú,
sklamal sa v svete, nestihol raj
a našiel pustý, stratený kraj.

Strážca sa pýta, káže a snorí,
jeho čin strašne a kruto bolí.
Neviaže cit ho, viaže ho tieň,
na jeho krídla padá len srieň.

A anjel plače ticho a tajne,
strážca to radšej nevidí zjavne
a dlávi krídla anjela svojho,
ničí ich krásu, tak tresce jeho.

Anjel bez krídel leží už ticho,
keby mal krídla, hneď by unikal.
Odletel by v diaľ, v široké nebo,
mal by aj túžby, spútaný by nebol.

A preto, ľudia, chráňte anjelov,
dajte im radosť s novou nádejou.
Dajte im smiech, lásku a šťastie,
nech ten váš anjel s krídlami rastie.

- milk -

Cvok

Zazvoní budík,
z rádia sa ozve hlas,
praje príjemné dobré ráno,
ja sa od zimy krčím pod perinou,
musím sa prekonať a vstať
do školy idem s vidinou,
možno ťa konečne získam,
ty nechodíš,
čakám ťa sekundy,
čakám ťa minúty,
čakám ťa hodiny, dni, týždne,
ty nechodíš,
konečne nadišiel ten čas,
mám ťa,
nedokážem sa ťa nabažiť,
chcem ťa stále viac a viac,
urobím preto čokoľvek,
stáva sa zo mňa cvok,
potrebujem psychiatra,
a to všetko kvôli tebe,
kvôli tebe, jednotka, známka výborný.

- susan -

Malý princ

Raz pristál som tam v tej temnej noci,
v ktorej len mesiac a hviezdy bolo možné
zrieť.
Chcel som ísť ďalej, no zrazu som bol v moci
malého chlapčeka, čo stál obďaleč.

Zlaté vlásky mu vo vetre viali,
aj meč mal, no bol veľmi malý.
Modrými očami len na mňa hľadel
a ja cítil som ten jeho údel
a blížiacu sa hodinu.

Hodinu, keď všetko zhasne
a malý princ veľmi včasne,
odíde.

Tak odišiel späť, k sebe domov
a mňa nechal samého.
No ešte predtým povedal pár slov,
ktoré nechali ma nemého.

Odvtedy stále myslím na hviezdy
a na Malého princa na jednej z nich.
Ja každý večer hľadám cesty,
po ktorých by on mohol ísť.

Pocit

Ranný dupot detí do školy,
vymysleli sme si domáce úlohy,
posledný pohľad na teba,
zniesli sme si modré z neba.

Už ani slzu nevyroním,
viem, že tento svet nepokorím,
keď budú vločky padať,
budem sa na teba usmievať.

Vlani toho bolo dosť,
urobím ti niečo pre radosť;
kúpim ti z lásky balónik,
taký, aký nemá nik.

Zajtra ťa uvidím znova,
verím, že nás nikto neprekona,
nech je mesiac akýkoľvek,
pôjdem za tebou
kamkoľvek.

- carrie -

Čakanie na mier

Čakáme na mier
s nožmi v rukách.
Chceme mier
a strieľame zlo z hlavní.
Chceme svetlo
a nevieme sa vzdať tmy.
Nech príletí radosť,
ale atómové bomby sú nedočkavé.
Prezidentské ruky slintajú nad tlačidlami.
Veď sa máme všetci radi.
Tou veľkou kozmopolitnou láskou.
No počujem hlasy.
Zlostné výkriky.
Čosi o tom, že ktosi je viac ako ostatní.
Takéto vety tu už párkrát boli.
Prepáčte, dejiny, že neviem presné číslo.
Jednoducho odkedy sme.
Ale verím.
Raz nás, celý svet, mier objíme a nepustí.
Asi na päť minút?
No dobre. Štyri.
Môj zdravý rozum: Máš veľa fantázie!
Tak dve.
No...skôr jednu minútu.
Môj zdravý rozum: Mínus pár sekúnd.

Peter Trizna, 2.A

isto zmení aj obsah a forma hodiny, a preto sa budeme musieť naučiť metodiku takejto hodiny, princípy vzťahov medzi jednotlivými skutočnosťami, ... A druhá vec: Nie je podstatné, aby študent vedel všetko, ale aby sa naučil pracovať a niešť nejakú mieru zodpovednosti. Toto ho mi naučiť nedokážeme, na to je tu možnosť pracovať v študentských spolkoch, kde ale nestačí byť členom. Treba pracovať, treba veci dotiahnuť do konca a využiť pri tom, že menšie „zakopnutia“, tu na škole, ešte nie sú osudové. Prejdem teraz k možno príjemnejšej téme. Chceli by ste sa ešte niekedy vrátiť do študentských čias? A ak áno, tak prečo?

LL: Áno, v tom smere, že by som bola zbehljšia v používaní informačnej techniky a pružnejšia vo vnímaní. A ten bezstarostný život vám budem vždy závidieť, ale čo vám vôbec nezavídím, je, že musíte skutočne veľa vedieť, pretože to potrebujete pri dnešnom systéme prijímania na vysoké školy.

AN: Chcela, okamžite. Boli to najfantastickejšie a najbezstarostnejšie chvíle môjho života. Na strednej škole bolo času menej, ale VŠ bola o inom. Cítila som, že pracujem na sebe, bola som dospelá a mala som čas na množstvo svojich záľub.

JŠ: Ja vždy, ale s tým, čo už viem, lenže to nejde. Prečo? Hovorí sa tomu historický optimizmus, bolo to naozaj obdobie, na ktoré má človek najlepšie spomienky. Bolo najviac nového, najmenej zodpovednosti, bol to taký voľný spôsob života. Prezradte, čo robíte, keď sa vám nič nedarí, ste frustrovaní, unavení, zničení okolitým svetom. Jednoducho, kde čerpáte energiu a povieť to tak metaforicky, presvedčenie, že aj zajtra vyjde slnko?

LL: Idem do záhrady alebo upratujem. Jednoducho zabuchnem za školou dvere.

AN: Pomôže mi pekné slovo, povzbudenie, keď ma niečo trápi, tak je to pohľad mojich detí, ktoré sú nad vecou a povedia mi: „Kašli na to!“ A tiež intenzívna fyzická náhaha.

JŠ: Idem na dovolenku. Vezmem fotoaparát a idem do prírody, poľujem, ale

nestriemam. Takou periodickou regeneráciou je aj spevokol a pracujem v jednom učiteľskom občianskom združení, z ktorého mám dobrý pocit na duši, pretože si myslím, že môžem niečomu pomôcť.

A moja posledná otázka. Keby ste si chceli navzájom spraviť radosť, čím si myslíte, že tých ostatných najviac potešíte?

LL: Pána riaditeľa by určite potešilo, keby som mu už nehovorila o dôležitosti upratovania v škole. A pani zástupkyňu ... ešte sme dosť málo v pracovnom kontakte, aby som si bola istá, že práve toto ju poteší, ale myslím si, že akákoľvek slovná vzpruha a podpora.

AN: Pána riaditeľa asi deň v prírode na dobrej poľovačke. A pani zástupkyňu, myslím, že moja kytička kvetov.

JŠ: Z takých hmotných vecí, neviem, čo by ich potešilo. Ale p. Nebusovú by iste potešilo, keby boli všetci spokojní so suplovaním, rozvrhom hodín, keď jej príde dcéra zo zahraničia, ... P. Lipovskú, keď jej prídu deti domov, že spravili skúšku, ... A potešia vás také drobnosti všedného života.

Ak mi dovolíte zhodnotiť myšlienky, názory a nápady nášho vedenia, musím povedať, že sú pekné a niektoré priam vynikajúce, ale obávam sa spolu s vami, že ich realizácia a vôbec, ich presadenie na kompetentných miestach, bude veľmi náročné a bude si to žiadať množstvo rozhodnutí, vytrvalosti a možno aj našej pomoci. Preto, myslím, že to môžem trvať v mene každého z nás, im držíme palce a ja sa im chcem ešte veľmi pekne poďakovať za ich drahocný čas, ktorý „premrhali“ so mnou.

- Carrie -

Pohybová aktivita v živote človeka.

Jednou zo základných biologických potrieb človeka je pohybová aktivita. To platí aj v súčasnosti, keď celospoločenské zmeny zasahujú takmer do všetkých oblastí ľudského života.

Životný štýl, v ktorom absentuje pohyb, je však aj u nás celospoločenským problémom. Gerontológovia (zaoberajúci sa problémami starnutia organizmov a chorôb staroby) vyslovili súčasnej etape vývoja ľudstva nasledujúcu vizitku: zvyšovanie strednej dĺžky života sa spomalilo, úmrtnosť v najproduktívnejšom veku (30 – 45) podstatne vzrástla, príznaky arteriosklerózy a hypertenzie sa objavujú už v školskom veku. Vývoj v posledných desaťročiach viedol k poklesu zodpovednosti jednotlivca za vlastné výsledky, a teda i zodpovednosti za zdravie. Komplex transformačných zmien v spoločnosti pôsobil a pôsobí u mnohých ako stresogénny faktor podmieňujúci frustrácie, hostilitu (nepriateľstvo, sklon k agresivite) a agresivitu, ktoré môžu spolupôsobiť pri vzniku „civilizačných“ – kardiovaskulárnych a nádorových ochorení.

Slovensko patrí medzi posledné štyri krajiny s priemernou dĺžkou života. Muži sa dožívajú v priemere 67 rokov, čo je výsledkom kumulácie viacerých negatívnych činiteľov. Štatistické charakteristiky mapujúce zdravotný stav obyvateľov v SR v posledných rokoch 21. storočia dokumentujú a potvrdzujú neuspokojivú úroveň. Každý desiaty občan vo vekovej kategórii 25 – 65 rokov trpí na arteriálnu hypertenziu (vysoký krvný tlak), asi 38% populácie trpí nadváhou, zvýšená hladina cholesterolu sa vyskytuje u 18% obyvateľov, diabetes sa vyskytuje u 3 – 4% populácie. Tým, že sa zlepšila životná úroveň, zmenilo sa aj stravovanie. Dnešný človek konzumuje priveľa uhľohydrátov, tukov a slaných jedál. Zaujímavé je zistenie (tab. č. 1) o prekročení

odporúčanej dávky tukov u mladých ľudí SR dospievajúcej mládeže až o 40 – 60 %. Celková spotreba za posledných 5 rokov vzrástla o 25 %. Okrem „klasických“ rizikových faktorov rastie vplyv pôsobenia ďalších faktorov.

Za hlavné špecifické ohrozenia zdravia populácie na Slovensku možno považovať - „najmä ekologické faktory – kvalita životného prostredia, spôsob výživy a nedostatok pohybu – životný štýl (nerovnováha vo výžive, nedostatok pohybových stimulov a s tým súvisiaci aktívny vzťah k životu, psycho – sociálny stres“. Experimentálnou aj klinickou skúsenosťou je dokázané, že hypokinéza (nedostatok pohybu) vedie:

a) k zvýšeniu katabolizmu, ktorý je sprevádzaný zvýšením sympatikotomie,
b) ku zníženiu svalového tonusu a kĺbovej pohyblivosti,
c) ku zníženiu vazomotorickej a proprioceptívnej adaptácie,
d) k negatívnej kalciovej bilancii,
e) ku zníženiu kardiorespiračnej výkonnosti, periférnej kapilarizácie.

Úroveň telesnej zdatnosti bežnej populácie, s ktorou sa spája hlavne aktívny život v strednom a staršom veku, nie je v poriadku. V popredí záujmu je ovplyvňovanie najčastejšie sa vyskytujúcich ochorení, ktoré spôsobujú pracovneschopnosť, invalidizáciu či úmrtnosť. Urvayová uvádza, že ich zahŕňame pod spoločný názov „chronické neinfekčné ochorenia“ - „civilizačné“. Patria k nim neurózy, vredová choroba žalúdka, ischemická choroba srdca, hypertenzia, ischemická choroba, metabolické choroby, alergie, dorzalgie (bolest' chrbta) a degeneratívne ochorenia.

Spoločným znakom všetkých spomenutých chorôb je maladaptácia na životné podmienky súčasného sveta, ktorá je v kauzálnom reťazci. deficit pohybu – slabá kondícia – maladaptácia – životná nepokojnosť (Hošek, 1995)

Rozpor spočíva v tom, že ľudstvo sa po tisíce rokov vyvíjalo v relatívnom nedostatku potravy a súčasne dlhotrvajúcej telesnej činnosti. Na tieto podmienky – nižší energetický príjem a vyšší výdaj – sa adaptovalo.

V súčasnosti je situácia opačná, ale nová adaptácia nie je vybudovaná. Úprava životosprávy, výživy a telesného pohybu by určitým východiskom z tejto situácie. Odborníci celého sveta venujú pozornosť riešeniu otázok zdravotného stavu obyvateľstva a skúmajú faktory, ktoré s ním úzko súvisia. Úspechy medicíny v oblasti farmakoterapie, zlepšujúce sa ekonomické podmienky a moderný životný štýl sú činitele, ktoré priaznivo ovplyvňujú aktívnu dĺžku života. Sme svedkami aj mnohých nepriaznivých dôsledkov, ktoré prináša civilizácia. Každý by mal byť informovaný o rizikových faktoroch, ktoré ohrozujú jeho zdravie. Výsledky výskumov potvrdzujú, že vhodne volené pohybové aktivity, alebo ergoterapie, majú pozitívny vplyv na upevnenie zdravia, zlepšenie telesnej zdatnosti, predĺženie aktívneho veku, pracovnej výkonnosti, resp. odďaľovanie neschopnosti zvládnutia bežných životných povinností.

PaedDr. E. Bendiková

Putujúca výstava

Precízne vypracované voskové figuríny! Práve to bolo náplňou septembrovej výstavy „Anomálie ľudského tela“. Nás druhákov (C a D) čakala hneď druhý školský deň. Po získaní vedomostí o poskytovaní prvej pomoci a návštevy požiarnej zbrojnice sme boli už dosť znudení. Aj keď sme boli radi, že sa nemusíme učiť. Mali sme ešte ísť na spomínané podujatie. Veľmi sa nám nechcelo. Ale rozkaz nadriadených je rozkaz. Kto nemal záujem čakal pred Domom kultúry. Kto sa rozhodol ísť, neoľutoval.

Vymodelované postavy pôsobili veľmi skutočne. Občas som mala pocit, že ožijú a vynadajú mi za to, že sa na ne tak uprene dívam. S výnimkou tých, ktorí pracovali v cirkuse. Prechádzali sme od jednej ku druhej figuríne. Niektoré mali v očiach vyrovnanosť, iné smútok, sklamanie, akoby sa pýtali, prečo práve ja. Niektoré svoj handicap využili pre popularitu, a to ich zachránilo pred samolútosťou. Iné nevedeli zniesť, že príroda im takto ukrivdila. Aké to boli prekážky, katastrofy, ktoré tieto telá postihli?

Konkrétne ma zaujali páni hrájuci karty. Jednému vyrastal z nosa roh. Keby žil dnes, operáciou by ho toho zbavili. Druhý mal dve tráve a ďalší štvoro očí. Pôsobili veľmi vážne a sústredene. Možno im práve sústredenosť na hru alebo na čokoľvek, čo ich zaujímalo, pomohlo na chvíľu zabudnúť na zvláštnosť, ktorú museli na sebe trpieť. Všetci títo spáchali samovraždu. Zrejme ich prestávalo baviť, pozeráť sa na seba. Možno sa ani nepozerali a každé zrkadlo obchádzali. Možno sa necítili ľudmi. Rozčuľovalo ich čudovanie druhých, obzeranie sa za nimi, robenie si žartov na ich účet. Nevydržali to a odovzdali sa do náručia smrti.

Blízko nich stál muž – nazývaný kyplop. Žije dodnes. Jeho rovnošata, v ruke tácka s pohármi, napovedala, že pracoval alebo pracuje ako čašník. Odmietla akokoľvek vystavovanie sa na verejnosti.

Takmer mi vyrazilo dych, keď som videla siamské dvojčatá, stvárnené ako dospelí muži. Jednému z nich vyrastal ten druhý z hrudníka. Vraj nikdy nič nejedol a nepil. Bol akýsi cudzopasník.

Pohľad na ženu – vázu – vyvolal vo mne úzkosť. Hnedovlasá s elegantným klobúčikom, v ružových šatách, bez rúk a bez nôh. Nepôsobila utrápene, ale hrdo zmierená so svojim osudom. Bola cirkusantka. Získala si srdcia mnohých divákov.

Pri dvoch ženách som sa musela zasmiať. Mali naozaj zvláštny handicap. Marie a Anne klebetili dovtedy, kým ich nepopravili.

Mnohých z nás toto všetko tak zaujalo, že sa pýtali pani pri vstupnom na podrobnosti. Veľa z nás sa sem chcelo ísť pozrieť aj druhýkrát. Dozvedeli sme sa, že táto výstava putuje z kraja do kraja. Od nás mala ísť do Ukrajiny, Ruska, Japonska a ktovie, kde sa zastaví.

Keď budeme reptáť proti svojmu zovňajšku, môžeme si pomyslieť na týchto pozemšťanov, ktorí boli zvláštne znetvorení. A keď sa nám nebude chcieť prejsť množstvo schodov, upratať alebo niečo podobné, spomenme si napríklad na ženu – vázu, ktorá mala určite túžbu rozbehnúť sa do diaľav, nikdy sa nezaštaviť a pracovať rukami ako ostatní.

Lenka Kubíková, 2.D

V oblasti prevádzkovej treba byť trpezlivý a nekompromisný a potom budú pozitívne výsledky. V podstate, čokoľvek, čo sa robí na zlepšenie pracovného prostredia, môže byť len pozitívne prijaté.

AN: Áno. Asi najväčšou, ktorá zasiahla vás študentov, bola zmena rozvrhu – čas vyhradený na relax. Spätné reakcie zo strany študentov aj zo strany rodičov máme. Čas ukáže, ako ďalej. Už začali bežať aj relaxačné cvičenia učiteľov u nás na škole, ktoré vedie p.p. Bendíková. Mám v zásuvke ďalšie. Nechajte sa prekvapiť.

JŠ: Ako ktoré. Pokiaľ ide o študentov, tu sme zmeny ešte neurobili, pretože by sme chceli uskutočniť zmenu kurikula, čiže zmenu obsahu a prostriedkov vzdelávania tak, aby sa všetci neučili všetko. Neberiem za zmenu úpravu rozvrhu hodín, lebo takto to nie je dobre a musíme to vylepšiť. Dnes ale neviem ako. Takže to nie je výsledok zmeny, ale začiatok zmeny. A čo sa kantorov týka, ťažko povedať, niektorí dobre, niektorí zle.

Myslíte si, že aj študenti vnímajú zmenu vedenia a takpovediac sledujú, čo sa tu deje?

L: Ja myslím, že áno. Pretože schopnosť gymnazistov vnímať prostredie a ľudí okolo seba je pomerne výrazná.

AN: Iste. Študent je tvor mimoriadne vnímavý. Učiteľ je v každej chvíli pod drobnohľadom študenta zatiaľ som na túto tému so študentmi nediskutovala, ale chystám sa.

JŠ: Ak to vnímate, tak len z dôvodu osobného záujmu. Nebezpečenstvo zmien je v tom, že niekedy ľudia, ktorí zmenu robia, ju chcú urobiť hneď, aby bolo vidno, že sú tu. Ja si myslím, že naša škola takúto búrku nepotrebuje. Dúfam ale, že postupne si všimnú, že sme tu.

Isto sa už aj tu vyskytli nejaké problémy, nedorozumenia, či už medzi vami a profesorami alebo medzi profesorami navzájom. Čo si myslíte, čo je najčastejšou príčinou týchto nedorozumení a ako sa dajú riešiť?

L: Príčinou je nedostatočná informovanosť a komunikácia. A riešiť sa dajú iba zlepšením verbálnej komunikácie.

AN: Pri nedorozumeniach vo vzťahu ja a ktokoľvek iný sa v prvom rade pýtam samej seba prečo? A čo som urobila zle. Na názore mojich kolegov a samozrejme aj študentov mi veľmi záleží. Kolegov považujem za múdrych vyprofilovaných ľudí, ktorí vedľa a chcú pracovať. Na druhej strane sú neobyčajne citliví na svoje ego. Moja snaha je, aby boli spokojné obe strany. Nie vždy to v živote vychádza. Za toto krátke obdobie som prišla k záveru, že svoje pocity budem vyjadrovať primeranejšie, ale pritom pomenovávať veci pravým menom, možno byť trpezlivejším poslucháčom a najst' spoločne väčší priestor na KOMUNIKÁCIU. Od mojich kolegov očakávam úprimnosť a ak prídu slová kritiky alebo odmietnutia, prijať ich bez pocitu urážky. Veľmi sa mi páči výrok – Nejde o to, ísť hlavou proti múru, ale najst' očami dvere.

JŠ: V každom vzťahu sú rozdielne postoje. To, že niekto má rozvrh taký, aký ho má, to nie sú prieky, ktoré by sme si robili naschvál. Pokiaľ prídu kantori za mnou s návrhom, prípadne s riešením a neporúšajú sa pri tom pravidlá, nevidím tu žiadny problém ... Zásadne rozlišujem problém a ľudí. Pracujete v školstve už dlhé roky. Čo by sa podľa vás malo v samotnom školstve alebo v systéme vzdelávania zmeniť?

L: V prvom rade by sa mali pre každý stupeň vzdelávania postaviť priority. Nemáme štandardy pre jednotlivé predmety, čo má študent vedieť, a to je následne živná pôda pre vysoké školy. Chýba premyslená koncepcia vzdelávania.

AN: Povedala by som, že učebné osnovy sú predimenzované z čoho nutne vyplývajú encyklopedické vedomosti. Svetlo by mohli priniesť precízne vypracované štandardy a nový systém maturitných skúšok. Je to hudba budúcnosti. Uvidíme.

JŠ: V prvom rade si myslím, že čo bolo v školstve doteraz, treba považovať za tradície, na ktoré treba nadviazať. Jedna vec je, že sa nedokážeme stotožniť s tým, keď nám žiak povie: „... toto nepotrebujem vedieť.“ Ale my nevieme, čo všetko má vedieť. Potrebujeme normy, ktoré budú pre každého rovnaké. Tým, že budú normy sa

Keďže sa u nás menilo vedenie školy a ja som veľmi zvedavý človek, nedalo mi, aby som sa nešla s pánom riaditeľom a dvomi pani zástupkyňami porozprávať. Poradím ich odpovedí som nesledovala nič, sú usporiadané tak, v akej časovej následnosti som dostala definitívne odpovede. (to znamená, že od pána riaditeľa som výsledok našej práce, dostala ako posledný)

Prázdniny bolo obdobie pred nástupom do novej pracovnej funkcie. Aké ste mali pocity? Boli ste zvedaví, možno nedočkaví, alebo ste sa na to tešili?

ĽĽ: Pocity boli rôzne, ale asi hlavne smútok za tým, čo bolo. Zo začiatku som nebola veľmi nadšená, že prechádzam na túto funkciu, pretože 11 rokov vo funkcii pedagogického zástupcu je predsaden dosť dlho na to, aby človek ovládal obsah a formu svojej práce a mal v nej systém. Povedané metaforicky, zobrali mi hračku, s ktorou som sa naučila hrať.

AN: Veľmi zmiešané. Rozhodovanie nebolo ľahké a ani unáhlené. Robila som si „váhy“ pre a proti. Život je zmena a ja som sa pre ňu rozhodla. A aké boli moje kroky? Prvý krok bola „inventúra seba samej“, to znamená osobnostné a odborné predpoklady. V takomto postavení by mal pracovať človek cieľavedomý, pracovitý, s veľkou dávkou sebadisciplíny, asertívny, empatický, lojálny a veľkorysý. (tieto vlastnosti som videla u nášho bývalého p. riaditeľa) Potom som začala pracovať s predstavami, rozmyšľať nad náplňou práce, nad nasmerovaním riadenia na veci pedagogické a personálne.

JŠ: Vedel som do čoho idem. Pokiaľ išlo o pocity z nového roku ... Zväčša keď sa začína, začína sa intenzívne a niekedy s chybami a to ľudia vnímajú dosť kriticky. Aké sú tie pocity teraz?

ĽĽ: Zmenili sa v tom smere, že som si uvedomila, že zmena prináša aj mnoho pozitívneho. Napríklad, nový človek vo funkcii má nové pohľady na vec, nové riešenia

... A pomaly sa za pomoci ostatných aklimatizujem vo svojej novej funkcii, nachádzam si pracovný rytmus.

AN: Pocity sú rozličné. Každý deň a hodina prináša niečo nové, čo treba operatívne riešiť, na čo treba reagovať. Učím sa každým dňom. Zažila som veci príjemné, ale aj chvíle rozčarovania. Som optimista a verím, že všetko zlé je na niečo dobré. Mám veľké šťastie, že sú tu jednak dvaja ľudia, ktorí spolu predtým dlhodobo pracovali vo vedení a ktorí vždy poradia, keď potrebujem. A taktiež sú tu skúsení kolegovia. Je mi smutno za študentami, vedeli aj potešiť a boli pre mňa zdrojom dynamiky. Mám málo času na komunikáciu s nimi.

JŠ: V podstate rovnaké, pretože ako som predpokladal, tak sa aj stalo. Ale prišli veci, s ktorými som nepočítal (napr.: nariadenia hygienika). Cítim, že to nie je dobre, ale nedokážem to urobiť lepšie.

Myslíte si, že vaši kolegovia (profesorský zbor) očakávali od vás niečo, napríklad zmenu k lepšiemu?

ĽĽ: Určite. Vždy nový človek vo funkcii znamená pre kolegov očakávanie. Čakajú, že bude napríklad pružnejší.

AN: Iste, ale to by ste sa mali spýtať ich. Moje ďalšie smerovanie je jasné. Veľmi by som si priaľa, aby sa podarilo vytvoriť motivačnú klímu, aby štýl práce bol tímový, aby sme nevpadávali do stereotypu, aby sme mali dostatok vnútorného elánu a energie. Aby vzťahy na pracovisku boli priateľské a otvorené a to je záruka dobrej práce.

JŠ: Určite, že očakávali, aj očakávajú. Nie, že zmenu k lepšiemu, tak by som to nepovedal, lebo tu zle nebolo. Bývalý pán riaditeľ sem priniesol klud a porozumenie, o ktoré nechcú prísť, ale zároveň chcú viac dynamickosti, modernizácie. Povedzme, že nejaké zmeny sa už diali. Ako cítite, že boli prijaté?

ĽĽ: Myslím si, že moje návrhy (označenie stoličiek, stolov, režim vstupu do budovy, ...) boli prijaté celkom pozitívne.

„... chcem mať veľkú“ Pavel Herich, pôvodne Sexta, teraz už niekde na internáte
 „MUCHA, idem ti ponat'ahovať krokodíla.“ Petra Oberučová, Sexta
 „Pritahuje opačné predmety.“ Martin Paulíny, Sexta
 „Svietite a závesy máte zatiahnuté. Takto sa ku kapitalizmu nedostaneme.“ p.p. Kalinay
 „... zaspala, lebo čakala, no nedočkala sa ...“ (písomka z diela Máj od K. H. Máchu) Martin Paulíny, Sexta
 „Majstrovský je s tvrdým a dlhým.“ Ján Smitka, Sexta
 „Ja sa orientujem podľa farieb.“ Matúš Stáňa, Sexta
 „To je vrchol, ste ma zabili teraz.“ p.p. Kalinay
 „Pán profesor, to sa už neoplatí, máme len 10 minút a mne zhorela.“ Lucia Urbanová, Sexta
 „Chce sa mi strašne smiať, to ako keby som rajský plyn vypila.“ Lucia Urbanová, Sexta
 „Ono je to jednoduché, len ja som taká krava.“ Luciana Vrlíková, Sexta
 „Okrem sýkoriek a lastovičiek iné druhy vtákov nerozoznám.“ p.p. Marko
 „Pretiahni tu tou červenou!“ p.p. Maličká
 „Ty ma rozrušuješ, teda vzrušuješ ... do kelu, rušíš!“ Lucia Urbanová, Sexta „Taká vysmiata, že až zabudla.“ p.p. Kalinay
 „Veronika, však ešte nemáš 5 detí.“ p.p. Maličká
 „No chytro, jeden vpredu, jeden vzadu.“ p.p. Maličká
 „Čo by som ti ešte ukázala?“ p.p. Maličká
 „Ak Gaba dákemú chalanovi pritne, tak sa môžete skladať na vence.“ p.p. Kubincová
 „Toto nás nezaujímá, to sú také keci.“ p.p. Nebusová
 „Občas poviem aj niečo chytré, nie?“ p.p. Hričák
 „Stratil som chuť na všetko dnes.“ p.p. Kalinay
 „Ideme písať z chémie. Prečo? Lebo kázala zopakovať z matematiky.“ kolektív
 „Bože, osviet' im rozum, nevedia, čo činia!“ p.p. Kubincová
 „Vy si teraz, potom ešte môžeme.“ p.p. Hujíková
 „Počuť, som to videla.“ Lucia Urbanová, Sexta
 „A pretiahli tie menšie lode.“ p.p. Marko
 „Hrozné v tejto akustike trieda.“ p.p. Kubincová
 „Skoro mi sopol vyletel z nosa.“ Petra Oberučová, Sexta
 „Hneď sa tu na mňa Mečiar usmieva.“ p.p. Kalinay
 „Až keď priznáš svoju orientálnu sexualitu.“ Lucia Urbanová, Sexta

Luciána: „Keď budem veľká, pôjdem robiť au-pair do Antarktídy!

Jana: „A čo tam budeš robiť?“

Lucia: „Pôjde opatrovať malé tučniačky.“

Luciána: „Nie, ja pôjdem operovať.“

- Redakčná rada -

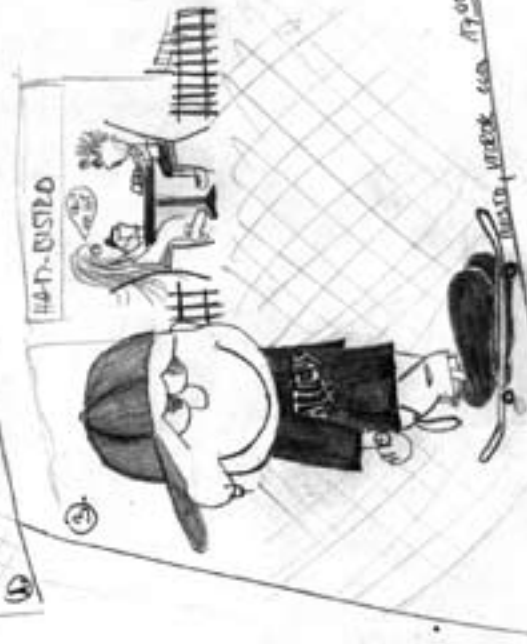
Ľudia, ten časopis nie je len náš!!!!

Aby sme si ukázali, ako naše nové rubriky budú fungovať (teda aspoň dúfam), tak sme si pár odkazov vymysleli my. Tu sú:

- Pozdravujem Imriška, Arpádka, Bonifácka, Servácka, Medardka, Oskarka, Silvestrička, Demeteríka, Deziderka, ... PECA
 - P.p. Marko, ste super SEXTA
 - Odkazujeme všetkým, ktorí nenapísali odkaz, aby tak nabudúce urobili RED. RADA
 - Pozdravujeme veвериčku z 2.A RED. RADA
 - Evke Hlavnonej z 3.C. Všetko naj (oneskorene) k osemdesiatinám JENNA
 - GUČO hľadá GUČU RED. RADA
 - 3.B tá lavička je naša SEXTA

PRIPRAVILA, VYSTOJALA, POKLA

2

PRIPRAVILA, VYSTOJALA, POKLA

4

PRIPRAVILA, VYSTOJALA, POKLA

5

PRIPRAVILA, VYSTOJALA, POKLA

6

PRIPRAVILA, VYSTOJALA, POKLA

IMAGE JE SUPER,
ALE JETU JE NA WIC

7

KONIEC.